

regering, og sådan har det været under andre regeringer.

Derudover gør regeringen det, at den stiller et korrekt informationsmateriale til rådighed for befolkningen. Regeringen sætter en hjemmeside op på Internettet for hvert enkelt ministerium, og regeringen sørger naturligvis også for, at hver enkelt minister er ansvarlig for, at der bliver givet den nødvendige service til befolkningen og til Folketinget. Så enkelt er det.

Der er ikke nogen embedsmænd her, der har fået besked på det ene eller på det andet. Embedsværket er selvfølgelig blevet bedt om at hjælpe regeringen med, at der fremlægges så korrekte oplysninger som muligt, og hvis der kommer en historie til diskussion eller op i medierne, som ikke er korrekt, jamen så skal den historie naturligvis imødegås med korrekte informationer. Så enkelt er det. Der er ikke mere på den pind, der er ikke fugls føde på den.

Derfor må jeg sige: Skal vi nu ikke beslutte – det kunne være herligt at sige til hinanden – at vi foretrækker en åben og en ærlig debat på holdninger og på indhold i stedet for at bruge så meget tid på at diskutere procedurer mig her og procedurer mig der.

Hvor skal Danmark hen i Europa? Skal Danmark ud på sidelinien, eller skal Danmark deltage i et spændende arbejde, der kan sikre os, at freden er kommet for at blive, der skal sikre os en fornuftig og god fremtid for Danmarks rolle i det europæiske samarbejde, og der kan sikre os, at menneskerettigheder, økonomi, udvikling og miljøarbejdet kan fortsættes og forbedres?

Det er det, debatten drejer sig om. Det er ikke en procedurediskussion, som befolkningen med rette er dødtæt af at høre på, og som vi gør befolkningen en dårlig tjeneste i at bruge al vores tid på.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Punkt 1 til statsministeren: Jeg motiverede netop ikke mit spørgsmål til at starte med, netop for at statsministeren ikke kunne bruge den dér tåbelige argumentation med, at jeg havde stillet et eller andet forkert spørgsmål, der gjorde, at statsministeren slet ikke ville svare. Alligevel fik jeg jo et ikkesvar fra statsministeren, og jeg kan forstå, at statsministeren heller ikke i denne omgang ønsker at svare på de spørgsmål, der er stillet.

Det er altså svært at få en indholdsmæssig debat om fred og frihed, og hvad statsministe-

ren ellers kan hive ud af ærmet, når statsministeren ikke vil svare på de meget simple og enkle spørgsmål, der stilles her i Folketingsalen. Jeg skal derfor prøve en sidste gang at få statsministeren til at svare konkret på et spørgsmål.

I det notat, som departementschefen i Erhvervsministeriet har sendt rundt, og som jo er kommet til offentlighedens kendskab, fremgår bl.a. følgende: På regeringens møde om Amsterdamtraktaten den 19. august 1997 blev hver enkelt minister pålagt at spille en aktiv rolle i debatten op til afstemningen om Amsterdamtraktaten. Statsministeren lagde på mødet op til, at der i hvert enkelt ministerium etableres et task force, der kan reagere omgående på negative historier og meldinger om EU. Og det er med henblik på at undgå en skiltesag, som der står.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Mener statsministeren, at det er den rigtige måde at bede embedsværket arbejde på? Eller mener statsministeren, at der selvfølgelig burde have stået såvel negative som positive historier, som ikke er korrekte?

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil godt takke statsministeren for, hvad jeg i hvert fald har opfattet som klare svar og tilbagevisninger på påstande om, at det skulle være pålagt danske embedsmænd at politisere.

Jeg vil godt bede statsministeren bekræfte, at også offentligt ansatte i statens tjeneste naturligvis har en ytringsfrihed, og at det, som vi tilsiger, er – det være sig i denne sag som i alle andre lovgivningsanliggender, hvor Folketingets medlemmer jo ofte stiller spørgsmål, f.eks. gennem udvalgene til lovtillblivesarbejdet – at man kan stole på, at det, man får tilbage af svar, er sagligt funderede og redelige svar.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes nok, at statsministerens seneste besvarelse viser lidt om problemet her. Det er jo rigtigt, vi har brug for en holdningsdiskussion, og det får vi så sandelig også, men det var en dybt demagogisk beskrivelse af den nye traktat, der kom fra statsministeren – dybt problematisk, dybt demagogisk.

Det, som så er spørgsmålet til statsministeren, er: Skal regeringen have støtte fra hele embedsværket i denne demagogiske argumentation, eller skal der gives færre vilkår i det, vi